

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010064
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5821010064.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na verejnom zasadnutí konanom 24. augusta 2023, prejednal odvolanie podané obžalovaným X. P., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/10/2021-290 z 24.11.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/10/2021-290 z 24.11.2022 bol obžalovaný X. P. uznaný za vinného, že

presne nezistený deň v mesiaci apríl 2020 na internetovom portáli www.pokec.sk z presne nezisteného miesta elektronicky zareagoval na komunikáciu F. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorú táto dňa 06.04.2020 zverejnila na www.pokec.sk, týkajúcu sa právnej rady ohľadom rozdelenia majetku, pričom poškodenej prisľúbil právnu pomoc, ako aj zabezpečenie právnych služieb spojených s podaním odvolania na súde, ktoré od začiatku nemal v úmysle skutočne poskytnúť, pričom od F. I. vylákal za tieto právne služby finančné prostriedky, ktorá mu F. I. na tento účel zaslala a to dňa 06.04.2020 vkladom v hotovosti na účet IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX sumu vo výške 434,39 eur, dňa 08.04.2020 v hotovosti cez poštový poukaz vystavený adresátovi F. X. P., ul. V. C. XXXX/XX, K. sumu vo výške 901,01 eur a dňa 14.04.2020 cez bankomat vedený v Q. Q. vkladom v hotovosti na účet IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu vo výške 2 000 eur, pričom právne služby poškodenej F. I. nezabezpečil a finančné prostriedky jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu v celkovej výške 3 335,40 eur,

čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 9T/90/2020 zo dňa 29.3.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej F. I. škodu vo výške 3 335,40 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24.11.2022 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zahlásil odvolanie proti výroku o treste a prokurátor uviedol, že žiada doručiť rozhodnutie.

Dňa 1.12.2022 okresnému súdu bolo elektronicky doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného X. P., podané prostredníctvom obhajcu, podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorý v podstatnom uviedol v odvolaní nasledovné argumenty:

„Plniac vôľu klienta, v zmysle ust. § 306 a nasl. Tr. poriadku, po vyhlásení rozsudku, sme do zápisnice zahlásili odvolanie proti výroku o treste a proti naň nadväzujúcim výrokom a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, z dôvodov § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. z nasledovných dôvodov:

V zmysle zásad ukladania trestov § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa nášho názoru Okresný súd v Námestove nepostupoval pri rozhodovaní o uložení trestu v súlade so základnými zásadami ukladania sankcií uvedených v § 34 Tr. zák., trest je neprímerane prísny.

Poukazujeme na skutočnosť, že klient sa ku skutku v plnom rozsahu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, vykonal časť nevyhnutných opatrení na náhradu škody a tak isto aj na jeho súčasný zdravotný stav. (súdu predložené na hlavnom pojednávaní lekárske správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D. Roosevelta B. Bystrica zo dňa 21.10.2022 a Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, zo dňa 18.10.2022).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujeme aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, rozhodol takto: Odvolací súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/10/2021 zo dňa 24.11.2021 vo výroku o treste a vec vracia Okresnému súdu Námestovo na nové prejednanie a rozhodnutie v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. poriadku.“

Dňa 19.1.2023 okresnému súdu bolo elektronicky doručené doplnenie odôvodnenia odvolania obžalovaného X. P., podané prostredníctvom obhajcu, podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorý v podstatnom uviedol v doplnení odvolania nasledovné argumenty:

„V napadnutom rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 24.11.2022, so sp. zn. 4T/10/2021 nebolo zohľadnené záväzné stanovisko Najvyššieho súdu zo dňa 27.6.2017, so sp. zn. Tpj 55/2016 (R 44/2017) a neboli aplikované ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2022 som sa kvalifikovane priznal ku skutku, ktorého spáchanie mi bolo obžalobou kladené za vinu. Moje vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku bolo súdom na podklade § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijaté.

Okrem toho som prejavil úprimnú ľútosť nad konaním, ktorého som sa dopustil, ako je zrejmé z mojej poslednej reči v zmysle § 275 Trestného poriadku.

Mám za to, že sú naplnené všetky podmienky na to, aby mi bol mimoriadne znížený trest v analogickom režime k § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení so záväzným stanoviskom Najvyššieho súdu zo dňa 27.6.2017, so sp. zn. Tpj 55/2016 (R 44/2017).

Napriek tomu k mimoriadnemu zníženiu uloženého trestu neprišlo. Uloženie trestu, ktorý by bol mimoriadne znížený, by pritom bolo v plnom súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Trestného zákona, pretože aj miernejší trest odňatia slobody by plnil svoj účel.

Okrem toho, uložený trest nezohľadňuje moje osobné pomery a predovšetkým môj zdravotný stav. Nedisponujem žiadnym hodnotným majetkom, nemám žiaden stabilný príjem a ani veľké životné úspory. Prežil som tri infarkty a potrebujem absolvovať 3 operačné zákroky, ktoré svojou náročnosťou prevyšujú úroveň, ktorá je dostupná vo väzenskom systéme starostlivosti o zdravie odsúdených.

Nezohľadňovaním osobných pomerov páchatel'a dochádza v napadnutom rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 24.11.2022, so sp. zn. 4T/10/2021 k porušeniu zásady individualizácie trestu, vyjadrenej v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Vo výsledku to zapríčiňuje, že uložený trest je vo vzťahu k mojej osobe a mojím osobným pomerom neprímerane prísny.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujem, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. rozhodol takto:

Odvolací súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 24.11.2022, sp.zn. 4T/10/2021 vo výroku o treste a vec vracia Okresnému súdu Námestovo na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Dňa 8.2.2023 okresnému súdu bolo elektronicky doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, v ktorom je uvedené nasledovné:

„Okresný súd Námestovo rozsudkom, č.k. 4T/10/2021-29 z 24.11.2022, uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uložil mu, aplikujúc ustanovenia §

221 ods.1, § 36 písm. j), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods.1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Proti predmetnému rozsudku podal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie, pretože považuje uložený trest za neprimerane prísny. V tomto smere poukazuje na to, že Okresný súd Námestovo nepostupoval v rozhodovaní o uložení trestu v súlade so základnými zásadami ukladania sankcií uvedených v § 34 Trestného zákona a pozornosť upriamuje na zjednocujúce stanovisko Tpj 55/2016 (R 44/2017). V tomto smere má za to, že ak obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a toto bolo súdom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijaté, súd mal per analogiam aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

S odvolaním obžalovaného sa nestotožňujem a navrhujem ho, podľa § 319 Trestného poriadku, zamietnuť.

V súvislosti s aplikáciou inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona poukazujem na to, že toto ustanovenie má fakultatívny charakter. Súd musí svoje rozhodnutie o použití mimoriadneho zníženia trestu náležitým spôsobom odôvodniť. Dôvody o jeho nepoužití uvádzať nemusí, pokiaľ skutočnosti nasvedčujúce dôvodom pre použitie § 39 Trestného zákona neboli predmetom dokazovania.“

Dňa 2.3.2023 okresnému súdu bolo doručené doplnenie odôvodnenia odvolania obžalovaného, ktorý v podstatnom uviedol v doplnení odvolania nasledovné argumenty:

„Bol mi uložený súhrnný trest neprimeranej výške napriek skutočnosti, že som v čase skutku zastavil konanie, aby nevznikla vyššia škoda a pre vážne zdravotné ťažkosti som nebol schopný vrátiť obnos. Zdravotné ťažkosti sú natoľko vážne, že pretrvávajú dodnes. Aj preto žiadam krajský súd, aby som bol predvolaný na pojednávanie a priamo na ňom vypovedal a predložil zdravotnú dokumentáciu. Verím, že tomu mi bude vyhovené a umožnená obhajoba.“

Dňa 27.3.2023 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie poškodenej F. I. k odvolaniu obžalovaného, ktorá uviedla:

„Som presvedčená, že konal zámerne a plánovane, nakoľko odo mňa viackrát a v rozličné dni žiadal peniaze, ktoré aj dostal. Pán P. sa obohatil na mne vzniknutej finančnej strate. Keďže sa podobných podvodov v minulosti už dopustil a to viackrát, mal by byť náležite potrestaný, aby sa v budúcnosti podobným podvodom vyhol a pre výstrahu spoločnosti.

Tiež by som bola rada, keby mi vzniknutú škodu v plnej výške uhradil.“

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného X. P. a poškodenej F. I..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný X. P. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože

z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Odvolačný súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný X. P. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného X. P. prijal.

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody, poukazuje na svoj nepriaznivý zdravotný stav a domáha sa aplikovania inštitútu mimoriadneho zníženia trestu.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne

doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a tiež správnej aplikácie ustanovení § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 2 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania. Formálna absencia hmotnoprávneho ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výroku o treste nebola sama osebe spôsobilá privodiť formálne zrušenie a následne doplnenie napadnutého výroku o treste krajským súdom. Uvedený nedostatok na zákonnosť a primeranosť uloženého trestu nemal vplyv.

Krajský súd je toho názoru, že uložený trest odňatia slobody je v súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle trestného zákona. Treba povedať, že základná sadzba trestu odňatia slobody za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je 1 až 5 rokov, teda obžalovaný dostal trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Práve tie okolnosti, ktoré obžalovaný uvádza v dôvodoch svojho odvolania ako „poľahčujúce okolnosti“ (uznanie viny, čiastočné vykonanie opatrení k náhrade škody, nepriaznivý zdravotný stav), boli tými, na ktoré súd prihliadol pri ukladaní trestu odňatia slobody. Krajský súd uvádza, že v uloženom treste odňatia slobody je už prihliadnuté aj na tieto skutočnosti a práve preto bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Netreba tiež zabúdať na to, že v prípade obžalovaného X. P. sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti opakovane uznaná za vinnú aj z majetkovej trestnej činnosti. Okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu zrušil výrok

o treste vo výmere 1 rok a 7 mesiacov, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 9T/90/2020 zo dňa 29.3.2022, a v zmysle zásad ukladania súhrnného trestu mu trest odňatia slobody sprísnil na 28 mesiacov, čo je plne v súlade so zásadami ukladania trestov. Krajský súd pri hodnotení zákonnosti, primeranosti a spravodlivosti druhu a výmery trestu prihliadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. tiež na to, že obžalovaný získal trestným činom majetkový prospech vo výške 3.335,40 eur.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania žiada o aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu.

Mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona neodôvodňujú pomery obžalovaného, nakoľko tieto sa nijako výrazne nevymykajú bežnému občianskemu životu. Akokoľvek je potrebné pri ukladaní trestu zohľadňovať aj osobné a rodinné pomery obžalovaného a jeho zdravotný stav, tieto v zásade nemôžu prevažovať a neprevažujú nad záujmom spoločnosti na spravodlivom potrestaní páchatel'ov, a ak áno, tak len mimoriadne, v celkom ojedinelých a výnimočných prípadoch, medzi ktoré však vzhľadom na všetky okolnosti nepatrí daná trestná vec.

Postup podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona nemôžu odôvodňovať len bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ako napríklad, že páchatel' pred spáchaním činu viedol riadny život, že sa k činu priznal, urobil kroky k náhrade spôsobenej škody, či akokoľvek iné bežne sa vyskytujúce poľahčujúce okolnosti, ktoré sú zohľadňované už pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 Trestného zákona alebo tiež bežne sa vyskytujúce nepriaznivé pomery páchatel'a (napr. nepriaznivý zdravotný stav).

Napokon, v prípade obžalovaného X. P. ani mimoriadne zníženie trestu nie je možné z dôvodu, že mu bol uložený súhrnný trest, kedy by bolo maximálne možné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., čo v tomto prípade v zmysle naposledy citovaných odsekov ani nepripadá do úvahy.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženým druhom a výmerou trestu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por., aj keď s poukazom na priebeh konania pred okresným súdom prichádza do úvahy v prípade obžalovaného X. P. len dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného X. P. podľa § X19 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.